

Dansk udgave

Retsforskrifter

63. årgang

14. oktober 2020

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens forordning (EU) 2020/1474 af 13. oktober 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 360/2012 for så vidt angår forlængelse af dens anvendelsesperiode og en tidsbegrænset undtagelse for kriseramte virksomheder for at tage højde for konsekvenserne af covid-19-pandemien ⁽¹⁾** 1

HENSTILLINGER

- ★ **Rådets henstilling (EU) 2020/1475 af 13. oktober 2020 om en koordineret tilgang til restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien ⁽¹⁾** 3

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2020/1474

af 13. oktober 2020

om ændring af forordning (EU) nr. 360/2012 for så vidt angår forlængelse af dens anvendelsesperiode og en tidsbegrænset undtagelse for kriseramte virksomheder for at tage højde for konsekvenserne af covid-19-pandemien

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) 2015/1588 af 13. juli 2015 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte ⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 1,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012 ⁽²⁾ anses støtte under en vis grænseværdi ydet til virksomheder, der udfører en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, ikke for at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor ikke omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 108, stk. 3, forudsat at den opfylder visse betingelser.
- (2) Forordning (EU) nr. 360/2012 udløber den 31. december 2020.
- (3) Det er nødvendigt at skabe forudsigelighed og retssikkerhed og samtidig forberede en eventuel fremtidig ajourføring af forordning (EU) nr. 360/2012, der er tilpasset en eventuel fremtidig ajourføring af Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 ⁽³⁾.
- (4) Derfor bør anvendelsesperioden for forordning (EU) nr. 360/2012 forlænges. For det andet bør der i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering foretages en evaluering af forordning (EU) nr. 360/2012 og de øvrige regler for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, der er fastsat i Kommissionens afgørelse af 20. december 2011 ⁽⁴⁾, i Kommissionens meddelelse om anvendelsen af Den Europæiske Unions statsstøtteregler på kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽⁵⁾ og i Kommissionens meddelelse om Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011) ⁽⁶⁾. Kommissionen iværksatte allerede en evaluering af disse regler i juni 2019. Forlængelsen af forordning (EU) nr. 360/2012 bør gøre det muligt for Kommissionen at tage hensyn til resultaterne af kvalitetskontrollen, som også omfatter forordning (EU) nr. 1407/2013. Forordning (EU) nr. 360/2012 bør derfor forlænges i lighed med forordning (EU) nr. 1407/2013. Denne forlængelse bør gøre det

⁽¹⁾ EUT L 248 af 24.9.2015, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012 af 25. april 2012 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L 114 af 26.4.2012, s. 8).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens afgørelse af 20. december 2012 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, C(2011) 9380 (EUT L 7 af 11.1.2012, s. 3).

⁽⁵⁾ EUT C 8 af 11.1.2012, s. 4.

⁽⁶⁾ EUT C 8 af 11.1.2012, s. 15.

muligt for Kommissionen at danne sig et mere fuldstændigt billede af, hvordan de forskellige elementer i de to forordninger fungerer sammen. Den tidsbegrænsede forlængelse bør bidrage til at skabe retssikkerhed for virksomheder, der har fået overdraget en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, og bør ikke føre til en øget administrativ byrde, da kompensationsforanstaltninger, der ikke overstiger 500 000 EUR over en periode på tre regnskabsår, og som er bevilget virksomheder, der leverer en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, fortsat vil blive anset for ikke at udgøre statsstøtte.

- (5) Anvendelsesperioden for forordning (EU) nr. 360/2012 bør derfor forlænges med tre år indtil den 31. december 2023.
- (6) I betragtning af de økonomiske og finansielle følger, som covid-19-pandemien har for virksomhederne, og for at sikre overensstemmelse med de overordnede politiske tiltag, som Kommissionen har vedtaget, navnlig i perioden 2020-2021, bør virksomheder, der blev kriseramte virksomheder som følge af covid-19-udbruddet, i en begrænset periode fortsat være støtteberettigede i henhold til forordning (EU) nr. 360/2012.
- (7) Forordning (EU) nr. 360/2012 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 360/2012 foretages følgende ændringer:

a) I artikel 1 indsættes som stk. 2a:

»2a. Uanset stk. 2, litra h), finder denne forordning anvendelse på virksomheder, som ikke var kriseramte pr. 31. december 2019, men som blev kriseramte virksomheder i perioden fra den 1. januar 2020 til den 30. juni 2021.«

b) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»Den anvendes indtil den 31. december 2023.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. oktober 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

HENSTILLINGER

RÅDETS HENSTILLING (EU) 2020/1475

af 13. oktober 2020

om en koordineret tilgang til restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 21, stk. 2, artikel 168, stk. 6, og artikel 292, første og andet punktum,

som henviser til forslag fra Europa-Kommissionen, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Unionsborgerskabet giver alle unionsborgere ret til fri bevægelighed.
- (2) Artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) foreskriver, at enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de restriktioner og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ⁽¹⁾ giver denne ret virkning. Desuden er retten til fri bevægelighed og opholdsretten fastsat i artikel 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret). Eftersom en handling fra Unionens side viser sig påkrævet for at nå det mål, der er fastsat i artikel 21 i TEUF, og traktaterne ikke indeholder fornøden hjemmel hertil på anden måde, kan Rådet vedtage bestemmelser med henblik på at lette udøvelsen af retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.
- (3) I henhold til artikel 168, stk. 1, i TEUF skal der sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Unionens politikker og aktiviteter.
- (4) Den 30. januar 2020 erklærede generaldirektøren for Verdenssundhedsorganisationen (WHO) det globale udbrud af covid-19-virus, som forårsager coronavirussygdom 2019 (covid-19), for en folkesundhedsmæssig krisesituation af international betydning. Den 11. marts 2020 vurderede WHO, at covid-19 kan karakteriseres som en pandemi.
- (5) For at begrænse spredningen af virusset har medlemsstaterne truffet diverse foranstaltninger, hvoraf nogle har haft indvirkning på unionsborgernes ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, bl.a. indrejsestrukturer eller krav om karantæne for personer, der rejser på tværs af grænserne.
- (6) Den 13. februar 2020 vedtog Rådet konklusioner om covid-19 ⁽²⁾, hvori det indtrængende opfordrede medlemsstaterne til i samarbejde med Kommissionen at handle sammen på en proportional og hensigtsmæssig måde med henblik på at udvikle en tæt og styrket koordinering mellem medlemsstaterne for at sikre effektiviteten af alle foranstaltninger, herunder om nødvendigt foranstaltninger vedrørende rejseaktivitet, samtidig med at den frie bevægelighed inden for Unionen sikres, og for at sikre en optimal beskyttelse af folkesundheden.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

⁽²⁾ EUT C 57 af 20.2.2020, s. 4.

- (7) Den 10. marts 2020 understregede Den Europæiske Unions stats- og regeringschefer behovet for en fælles europæisk tilgang med hensyn til covid-19.
- (8) Siden marts 2020 har Kommissionen vedtaget en række retningslinjer og meddelelser med henblik på at støtte medlemsstaternes koordineringsindsats og sikre den frie bevægelighed inden for Unionen under covid-19-pandemien ⁽⁷⁾.
- (9) Da covid-19-pandemien har skabt en sundhedskrise uden fortilfælde, er beskyttelsen af folkesundheden blevet en topprioritet for både Unionen og dens medlemsstater. Med henvisning til beskyttelsen af folkesundheden kan medlemsstaterne træffe foranstaltninger, som begrænser den frie bevægelighed for personer inden for Unionen. I henhold til artikel 168, stk. 7, i TEUF er udformningen af nationale sundhedspolitikker, herunder organisationen og leveringen af sundhedstjenesteydelser og behandling på sundhedsområdet, medlemsstaternes ansvar og kan derfor variere fra den ene medlemsstat til den anden. Medlemsstaterne har kompetence til at træffe afgørelse om, hvilke foranstaltninger der er mest hensigtsmæssige for at beskytte folkesundheden, herunder karantæne- eller testkrav, men det bør sikres, at sådanne foranstaltninger koordineres med henblik på at sikre udøvelsen af retten til fri bevægelighed og bekæmpe en alvorlig grænseoverskridende sundhedstrussel som f.eks. covid-19.
- (10) Medlemsstaterne bør, når de vedtager og anvender restriktioner for den frie bevægelighed, overholde EU-rettens principper, særligt proportionalitetsprincippet og princippet om ikkeforskelsbehandling. Formålet med denne henstilling er at lette anvendelsen af disse principper på en koordineret måde i forbindelse med den ekstraordinære situation, der er opstået som følge af covid-19-pandemien. De mekanismer, der indføres med denne henstilling, bør derfor være strengt begrænsede i omfang og tid og således kun vedrøre restriktioner, der vedtages som reaktion på den aktuelle pandemi.
- (11) Ensidede foranstaltninger på området kan potentielt skabe alvorlige forstyrrelser, eftersom virksomhederne og borgerne skal forholde sig til et utal af divergerende foranstaltninger, som hurtigt ændrer form. Dette er særlig skadeligt i en situation, hvor den europæiske økonomi allerede er blevet hårdt ramt af virusset.
- (12) Formålet med denne henstilling er at sikre større koordinering mellem medlemsstater, der af hensyn til folkesundheden påtænker at indføre foranstaltninger, som begrænser den frie bevægelighed. For at begrænse restriktionerne til det strengt nødvendige bør medlemsstaterne på en ikkediskriminerende måde og så vidt muligt anvende de pågældende restriktioner på personer, der indrejser fra specifikke områder eller regioner, som er særligt hårdt ramt, og ikke på hele en medlemsstats område.
- (13) Koordinerede tiltag i medlemsstaterne kræver en fælles indsats på fire centrale områder: anvendelse af fælles kriterier og tærskler for bestemmelse af, om der skal indføres restriktioner for den frie bevægelighed, kortlægning af risikoen for smitte med covid-19 baseret på en fælles farvekode og en koordineret tilgang med hensyn til (eventuelle) foranstaltninger, der kan indføres over for personer, der færdes mellem områder, og som bygger på smitterisikoen i de pågældende områder.
- (14) De kriterier og tærskler, der præsenteres i denne henstilling, er baseret på data fra medlemsstaterne. Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme bør på grundlag af dataene fra medlemsstaterne udarbejde og ugentligt ajourføre et fyldestgørende datasæt og kort, der angiver status for de fælles kriterier for regionerne i EU.

⁽⁷⁾ Kommissionens retningslinjer for grænseforvaltningsforanstaltninger for at beskytte sundheden og sikre adgangen til varer og vigtige tjenesteydelser (EUT C 86 I af 16.3.2020, s. 1), Kommissionens retningslinjer for udøvelse af arbejdskraftens frie bevægelighed under covid-19-udbruddet (EUT C 102 I af 30.3.2020, s. 12), »fælles europæisk køreplan for ophævelse af covid-19-inddæmningsforanstaltningerne« fra Europa-Kommissionens formand og Det Europæiske Råds formand, Kommissionens vejledning om sundhedspersoners frie bevægelighed og minimumsharmonisering af uddannelse i forbindelse med covid-19-nødforanstaltningerne (EUT C 156 af 8.5.2020, s. 1), Kommissionens meddelelse hen imod en faseindeltd og koordineret tilgang til genoprettelse af den frie bevægelighed og ophævelse af kontrollen ved de indre grænser (EUT C 169 af 15.5.2020, s. 30), Kommissionens meddelelse om den tredje vurdering af anvendelsen af midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU (COM(2020) 299 final), Kommissionens retningslinjer for sæsonarbejdere i EU i forbindelse med covid-19-udbruddet (EUT C 235 I af 17.7.2020, s. 1), Kommissionens meddelelse om indførelse af grønne baner i henhold til retningslinjerne for grænseforvaltningsforanstaltninger for at beskytte sundheden og sikre adgangen til varer og vigtige tjenesteydelser (EUT C 96 I af 24.3.2020, s. 1), Kommissionens retningslinjer med henblik på at lette luftfragtoperationer under covid-19-udbruddet (EUT C 100 I af 27.3.2020, s. 1) og Kommissionens retningslinjer for sundhedsbeskyttelse, hjemsendelse og rejsearrangementer til søfarende, passagerer og andre personer om bord på skibe (EUT C 119 af 14.4.2020, s. 1).

- (15) I lyset af at den epidemiologiske situation stadig udvikler sig, bør Kommissionen med hjælp fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme regelmæssigt vurdere kriterierne, databehovene og tærsklerne i denne henstilling, herunder om der bør overvejes andre kriterier, eller om tærsklerne bør tilpasses, og sende sine resultater til Rådet til behandling, om fornødent med et forslag til ændring af henstillingen.
- (16) Denne henstilling skal ikke fortolkes således, at den muliggør eller tilskynder til indførelsen af restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på pandemien, men snarere som et forsøg på at skabe en koordineret tilgang i de tilfælde, hvor en medlemsstat påtænker at indføre restriktioner. Beslutningen om, hvorvidt der skal indføres restriktioner for den frie bevægelighed, ligger fortsat hos medlemsstaterne, som skal overholde kravene i EU-retten. Medlemsstaterne er ligeledes frit stillet til ikke at indføre restriktioner, selv om kriterierne og tærsklerne i denne henstilling er nået.
- (17) Restriktioner for den frie bevægelighed bør alene påtænkes, når medlemsstaterne råder over tilstrækkelig dokumentation til at berettige sådanne restriktioner for så vidt angår folkesundhedsmæssige fordele og med rimelighed kan antage, at restriktionerne vil være effektive.
- (18) For at begrænse forstyrrelserne af det indre marked og af familielivet under pandemien bør rejsende med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, f.eks. arbejdstagere eller selvstændige, der udøver kritiske erhverv, grænsependlere, transportarbejdere eller udbydere af transporttjenester, søfarere samt personer, der rejser af absolut nødvendige forretnings- eller familiemæssige årsager, herunder familiemedlemmer til grænsependlere, der ofte rejser, ikke være forpligtet til at gå i karantæne.
- (19) Det er afgørende at sikre klare, rettidige og fyldestgørende oplysninger til andre medlemsstater og offentligheden for at begrænse konsekvenserne af eventuelle restriktioner for den frie bevægelighed, hvilket vil skabe større forudsigelighed og retssikkerhed for borgerne og bidrage til, at de overholder reglerne,

HENSTILLER:

Almindelige principper

Medlemsstaterne bør, når de vedtager og anvender foranstaltninger til beskyttelse af folkesundheden som reaktion på covid-19-pandemien, i videst muligt omfang koordinere deres indsats efter følgende principper:

1. Alle restriktioner for den frie bevægelighed over for personer i Unionen, som indføres for at inddæmme spredningen af covid-19, bør være baseret på specifikke og begrænsede samfundsinteresser, nemlig beskyttelse af folkesundheden. Sådanne begrænsninger skal leve op til EU-rettens almindelige principper, særligt proportionalitetsprincippet og princippet om ikkeforskelsbehandling. Enhver truffen foranstaltning bør derfor ikke gå videre, end hvad der er strengt nødvendigt for at beskytte folkesundheden.
2. Sådanne restriktioner bør ophæves, så snart den epidemiologiske situation tilsiger det.
3. Der må ikke ske forskelsbehandling mellem medlemsstater, f.eks. ved at der anvendes mere generøse regler for ind- og udrejse til eller fra en nabomedlemsstat sammenlignet med ind- og udrejse til eller fra en anden medlemsstat med en tilsvarende epidemiologisk situation.
4. Restriktioner må ikke være baseret på en persons nationalitet, men bør være baseret på vedkommendes opholdssted (er) i de 14 dage forud for ankomsten.
5. Medlemsstaterne bør altid tillade indrejse for egne statsborgere og unionsborgere samt disses familiemedlemmer bosiddende på deres område, og de bør muliggøre en hurtig gennemrejse gennem deres område.
6. Medlemsstaterne bør være særlig opmærksomme på de særlige karakteristika ved grænseregioner, regioner i den yderste periferi, eksklaver og geografisk isolerede områder og nødvendigheden af at samarbejde på lokalt og regionalt plan.

7. Medlemsstaterne bør regelmæssigt udveksle oplysninger om alle spørgsmål vedrørende denne henstillings anvendelsesområde.

Fælles kriterier

8. Medlemsstaterne bør tage følgende væsentlige kriterier i betragtning, når de påtænker at begrænse den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien:
- det samlede antal bekræftede covid-19-tilfælde over 14 dage, dvs. antallet af nye bekræftede covid-19-tilfælde pr. 100 000 indbyggere i de seneste 14 dage på regionalt plan
 - andelen, som tester positivt for covid-19, dvs. andelen af positive testresultater i procent af alle covid-19-test, som er foretaget den seneste uge
 - testfrekvensen, dvs. antallet af covid-19-test pr. 100 000 indbyggere, som er foretaget den seneste uge.

Data om de fælles kriterier

9. For at sikre at der rådes over fyldestgørende og sammenlignelige data, bør medlemsstaterne på ugentlig basis forsyne Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme med de tilgængelige data om de kriterier, der er nævnt i punkt 8.

Medlemsstaterne bør også indberette disse data på regionalt plan for at sikre, at eventuelle restriktioner er målrettet de regioner, hvor de er absolut påkrævet.

Medlemsstaterne bør udveksle oplysninger om de teststrategier, som de anvender.

Kortlægning af risikoområder

10. Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme bør på grundlag af medlemsstaternes indberettede data offentliggøre et kort over EU-medlemsstater opdelt på regioner, som kan understøtte medlemsstaternes beslutningstagning. Dette kort bør også omfatte data fra Island, Liechtenstein, Norge og, så snart betingelserne tillader det (*), Det Schweiziske Forbund. Områderne på kortet bør markeres med følgende farver:
- grøn, hvis det samlede antal bekræftede covid-19-tilfælde over 14 dage er på under 25, og andelen, som tester positivt for covid-19, er under 4 %
 - orange, hvis det samlede antal bekræftede covid-19-tilfælde over 14 dage er på under 50, men andelen, som tester positivt for covid-19, er 4 % eller derover, eller hvis det samlede antal bekræftede covid-19-tilfælde over 14 dage er på mellem 25 og 150, mens andelen, som tester positivt for covid-19, er under 4 %
 - rød, hvis det samlede antal bekræftede covid-19-tilfælde over 14 dage er på 50 eller derover, og andelen, som tester positivt for covid-19, er 4 % eller derover, eller hvis det samlede antal bekræftede covid-19-tilfælde over 14 dage er over 150 per 100 000 indbyggere
 - grå, hvis der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger til at vurdere kriterierne i litra a)-c), eller hvis testfrekvensen er på 300 eller færre covid-19-test pr. 100 000 indbyggere.

Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme bør også offentliggøre særskilte kort for hver nøgleindikator, der bidrager til den samlede oversigt: andelen af bekræftede tilfælde over 14 dage på regionalt plan samt andelen af testede og andelen, som tester positivt på nationalt plan for den seneste uge. Når der foreligger data på regionalt plan, bør alle kort være baseret på disse data.

(*) Under forudsætning af at der indgås en aftale mellem EU og Det Schweiziske Forbund om samarbejde om folkesundhed, herunder om Det Schweiziske Forbunds deltagelse i Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 851/2004 af 21. april 2004 om oprettelse af et europæisk center for forebyggelse af og kontrol med sygdomme (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 1).

11. Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme bør ugentligt offentliggøre ajourførte versioner af kortene og de underliggende data.

Fælles tærskler, der skal tages i betragtning ved en eventuel indførelse af restriktioner for den frie bevægelighed af hensyn til folkesundheden

12. Medlemsstaterne bør ikke begrænse den frie bevægelighed for personer, der rejser til eller fra en anden medlemsstats områder, som er klassificeret som »grønne« i henhold til punkt 10.
13. Hvis medlemsstaterne overvejer at indføre restriktioner for et område, der er klassificeret som andet end »grønt« i henhold til punkt 10,
 - a) bør de tage hensyn til forskellene i den epidemiologiske situation mellem orange og røde områder og reagere på en forholdsmæssig måde
 - b) kan de tage hensyn til yderligere kriterier og tendenser. Med henblik herpå fremlægger ECDC ugentligt data om befolkningsstørrelse, antal hospitalsindlæggelser, antal indlæggelser på intensivafdelinger og dødelighed, hvis de foreligger
 - c) bør de tage hensyn til den epidemiologiske situation på deres eget område, herunder deres testpolitik, antallet af foretagne test og andelen, som tester positivt, samt andre epidemiologiske indikatorer
 - d) bør de tage hensyn til teststrategier og være særlig opmærksomme på situationen i områder med høje testfrekvenser.

Koordinering mellem medlemsstaterne

14. En medlemsstat, som på grundlag af sin egen beslutningsprocedure har til hensigt at indføre restriktioner over for personer, der rejser til eller fra et område klassificeret som andet end »grønt«, jf. punkt 10, bør forud for ikrafttrædelsen først underrette den berørte medlemsstat. Der bør lægges særlig vægt på grænseoverskridende samarbejde, regioner i den yderste periferi, eksklaver og geografisk isolerede områder. De øvrige medlemsstater og Kommissionen bør også underrettes herom forud for ikrafttrædelsen. Underretningen bør så vidt muligt ske 48 timer i forvejen.

I forbindelse med underretning af de øvrige medlemsstater og Kommissionen bør medlemsstaterne anvende etablerede kommunikationsnetværk, herunder netværket for de integrerede ordninger for politisk kriserespons (IPCR). IPCR-kontaktpunkterne bør sikre, at oplysningerne straks videregives til de kompetente myndigheder.

15. En medlemsstat bør straks underrette de øvrige medlemsstater og Kommissionen om ophævelsen eller lempelsen af eventuelle tidligere indførte restriktive foranstaltninger, som bør træde i kraft så hurtigt som muligt.

Restriktioner for den frie bevægelighed bør ophæves, når et område atter klassificeres som »grønt«, jf. punkt 10, forudsat at der er gået mindst 14 dage, siden restriktionerne blev indført.

16. Medlemsstaterne bør senest syv dage efter vedtagelsen af denne henstilling udfase restriktioner, der er indført før vedtagelsen af denne henstilling, over for områder, der er klassificeret som »grønne«, jf. punkt 10.

En fælles ramme for mulige tiltag over for rejsende fra højrisikoområder

17. Medlemsstaterne bør principielt ikke nægte tilrejsende fra andre medlemsstater adgang.

Medlemsstater, der på grundlag af deres egen beslutningsproces finder det nødvendigt at indføre restriktioner for den frie bevægelighed, kan kræve, at tilrejsende fra et område klassificeret som andet end »grønt«, jf. punkt 10, skal

- a) gå i karantæne/selvisolation og/eller
- b) underkastes en covid-19-test efter ankomst.

Medlemsstaterne kan tilbyde rejsende mulighed for at erstatte den i litra b) nævnte test med en covid-19 test foretaget før ankomst.

Medlemsstaterne bør intensivere bestræbelserne på at koordinere karantænen/selvisolationens varighed og erstatningsmulighederne. Når det er muligt og i overensstemmelse med de strategier, som medlemsstaterne har vedtaget, bør der tilskyndes til udvikling af testning.

18. Medlemsstaterne bør gensidigt anerkende resultatet af covid-19-test, der er foretaget i en anden medlemsstat af godkendte sundhedsorganer. Medlemsstaterne bør øge samarbejdet om forskellige aspekter vedrørende testning, herunder godkendelse af testattester, under hensyntagen til forskning og rådgivning fra epidemiologiske eksperter samt bedste praksis.
19. Rejsende med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov bør ikke underkastes karantæne under udøvelsen af denne væsentlige funktion, navnlig:
 - a) arbejdstagere eller selvstændige, der udøver kritiske erhverv, herunder sundhedspersonale, grænsependlere og udstationerede arbejdstagere samt sæsonarbejdere som omhandlet i retningslinjerne for udøvelse af arbejdskraftens frie bevægelighed under covid-19-udbruddet ^(?)
 - b) transportarbejdere eller udbydere af transporttjenester, herunder førere af fragtkøretøjer, som transporterer varer til brug i området, eller førere i transit
 - c) patienter, der rejser af absolut nødvendige lægelige årsager
 - d) elever, studerende eller andre personer under uddannelse, som dagligt rejser til udlandet
 - e) personer, der rejser af absolut nødvendige forretnings- eller familiemæssige årsager
 - f) diplomater, personale ved internationale organisationer og personer indbudt af internationale organisationer, hvis fysiske tilstedeværelse er nødvendig for, at disse organisationer fungerer korrekt, militærpersoner og politibetjente samt humanitære hjælpearbejdere og civilbeskyttelsespersonale under udøvelsen af deres hverv
 - g) passagerer i transit
 - h) søfarende
 - i) journalister, når de udfører deres hverv.
20. Medlemsstaterne kan kræve, at personer, der indrejser på deres område, skal udfylde en kontaktopsporingsformular, som er i overensstemmelse med databeskyttelseskravene. Der bør udarbejdes en fælles europæisk kontaktopsporingsformular, som medlemsstaterne eventuelt kan anvende. Der bør så vidt muligt anvendes en elektronisk version af kontaktopsporingsformularen for at lette sagsbehandlingen, samtidig med at borgerne sikres lige adgang.
21. Foranstaltninger, der indføres over for tilrejsende fra et område klassificeret som »rødt«, »orange« eller »gråt«, jf. punkt 10, må ikke være diskriminerende, dvs. de bør gælde tilsvarende for den pågældende medlemsstats egne statsborgere, når de rejser hjem.
22. Medlemsstaterne bør sikre, at alle formelle krav, der pålægges borgere og virksomheder, udgør et konkret bidrag til indsatsen mod pandemien og ikke skaber en uberettiget og unødvendig administrativ byrde.
23. Hvis en person udvikler symptomer ved ankomsten til destinationen, bør testning, diagnosticering, isolation og kontaktopsporing ske i overensstemmelse med lokal praksis, og vedkommende bør ikke nægtes adgang. Oplysninger om opdagede smittetilfælde ved ankomsten bør med henblik på kontaktopsporing straks deles med de offentlige sundhedsmyndigheder i de lande, den pågældende person har opholdt sig i inden for de seneste 14 dage, ved hjælp af systemet for tidlig varsling og reaktion.
24. Restriktionerne bør ikke tage form af forbud mod driften af visse transportvirksomheder.

^(?) EUT C 102 I af 30.3.2020, s. 12.

Kommunikation med og information til offentligheden

25. Medlemsstaterne bør forsyne relevante interessenter og offentligheden med klare, fyldestgørende og rettidige oplysninger om eventuelle restriktioner for den frie bevægelighed, eventuelle ledsagende krav (f.eks. fremvisning af negativ covid-19-test eller udfyldelse af en kontaktopsporingsformular) samt om de foranstaltninger, der gælder for tilrejsende fra risikoområder, så tidligt som muligt, før nye foranstaltninger træder i kraft. Som hovedregel bør disse oplysninger offentliggøres 24 timer inden, at foranstaltningerne træder i kraft, under hensyntagen til behovet for en vis fleksibilitet i forbindelse med epidemiologiske nødsituationer.

Disse oplysninger bør også gøres tilgængelige på webplatformen »Re-open EU« med en krydshenvisning til det kort, der regelmæssigt offentliggøres af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, jf. punkt 10 og 11.

Indholdet af foranstaltninger, deres geografiske anvendelsesområde og kategorien af personer, de gælder for, bør være nøje beskrevet.

Revurdering

26. Denne henstilling bør revurderes regelmæssigt af Kommissionen med støtte fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme. Kommissionen bør med regelmæssige mellemrum aflægge rapport til Rådet herom.

Udfærdiget i Luxembourg, den 13.oktober 2020.

På Rådets vegne

Formand

M. ROTH

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA